

veterinària

Actualitat: Una esmena parlamentària permet per primera vegada la cessió de medicaments veterinaris sense risc de sanció i obre una porta a l'esperança

Actualitat: El COVIB publica el Manual del Medicament Veterinari, una guia pionera sobre l'ús i la gestió del medicament veterinari, fruit de tres anys de feina

Actualitat: Els ajuntaments comencen a signar el conveni amb el COVIB per accedir a les noves funcionalitats del RIACIB i millorar la gestió dels seus registres d'animals



Gràcies per tot, Tomeu!

Conduce tranquilo con nuestro seguro de automóvil



A.M.A.
agrupación mutual
aseguradora

Hasta un

45%
D.T.O.

Confianza

S PORQUE
omos
sanitarios



**Seguro
de Automóvil**

Nuevas **coberturas y exclusivas ventajas** para ti y tu familia:

Cobertura completa para tu vehículo: sustitución, valoración, accidentes, lunas y más.

Elige el seguro que mejor se adapte a tus necesidades: terceros básico, ampliado, todo riesgo, premium y más.



900 82 20 82 / 971 71 49 82
www.amaseguros.com



A.M.A. PALMA DE MALLORCA
Barón de Pinopar, 10 Tel. 971 71 49 82 pmallorca@amaseguros.com

A.M.A.
GRUPO

A.M.A.
agrupación mutual
aseguradora

AmaVida
Seguros de vida para
profesionales sanitarios

A.M.A.
Fundación A.M.A.

A.M.A.
ECUADOR

La Mutua de los Profesionales Sanitarios...y sus familiares.

- 4 Avepa:** Formació continuada AVEPA-Balears · Congrés AVEPA-CTA 2025
- 5 Seguretat alimentària:** Jornada AESAN "Cultura de Seguretat Alimentària: de la teoria a la pràctica"
- 6 Justícia Alimentària Global:** L'Observatori de Corporacions Alimentàries
- 7 DG Ramaderia:** Els SANDACH i la seva gestió
- 8 Perfil col·legial:** Rafa de Juan Suau
- 10 Portada:** Mor a Palma als 89 anys Bartomeu Anguera Sansó, president honorífic del COVIB
- 13 Actualitat:** El COVIB publica el Manual de Medicament veterinari
- 14 Actualitat:** Una esmena parlamentària permet la cessió de medicaments veterinaris sense risc de sanció



- 15 Actualitat:** Concentració a Palma per reclamar una regulació justa
- 17 Actualitat:** Primers convenis d'ajuntaments amb el COVIB
- 18 IRFAP:** Reemergència del virus de la llengua blava (BTV-4) a les Illes Balears el 2021
- 20 Actualitat:** Setè Congrés Veterinari d'Eivissa
- 22 Els nostres centres:** Clínica Veterinària VetsCiutadella
- 24 Actualitat:** Mor un home de ràbia a Espanya després de ser mossegat per un ca al Marroc
- 25 Assessoria jurídica**
- 26 Cas clínic:** Presentat per La Ribera Veterinària
- 27 Col·legi · Art al COVIB**

Seguim avançant

Aquest segon trimestre de l'any ha estat marcat per una pèrdua dolorosa per a la nostra professió. La mort de Bartomeu Anguera, president honorífic del COVIB i referent indiscutible per al nostre col·lectiu. Amb una trajectòria professional i humana exemplar, en Tomeu no només va modernitzar el Col·legi, sinó que va contribuir de manera decisiva a donar visibilitat i prestigi a la veterinària a les Illes Balears. El nostre record i agraïment etern a qui fou una peça clau en la nostra història recent.

El present ens empeny a continuar amb determinació i les darreres setmanes hem sentit notícies que ens duen a obrir una escletxa a l'esperança en relació amb la legislació del medicament veterinari. A Madrid, la Comissió de Sanitat del Congrés ha aprovat una esmena transaccional que permet la cessió de tractaments en dosis fraccionades i adaptades, reconeixent a la fi una pràctica clínica habitual. Així mateix s'han publicat notes interpretatives sobre prescripció que semblen obrir un nou escenari. Aquest petit gir no és casual: és fruit de l'estratègia, de la unió del col·lectiu, de la pressió i de la feina constant.

A Balears, fa mesos que promovem diferents accions institucionals, amb la celebració de reunions tècniques i participació en fòrums polítics que, sembla, comencen a donar els seus fruits. Som conscients que encara no hi ha cap canvi legal oficial, però sabem que el camí ja ha començat a obrir-se.

En aquest context, el mes de juliol arriba amb un altre moment clau per al conjunt de la professió: les eleccions a la presidència de l'Organització Col·legial Veterinària Espanyola, entitat que ha de saber liderar amb força i rigor les reivindicacions que compartim tots.

Mentrestant, des del COVIB continuem fent feina: hem publicat el Manual del Medicament Veterinari, hem començat a signar convenis amb ajuntaments per millorar i ampliar la gestió dels registres municipals d'animals, així com la inclusió del mòdul de colònies felines; i hem col·laborat amb el Congrés Veterinari d'Eivissa, que ja ha celebrat la seva setena edició.

A la revista, ho trobareu tot, a més de la col·laboració de la Direcció General de Ramaderia i de l'IRFAP amb sengles articles, així com la resta de les seccions habituals, com les dedicades a la seguretat alimentària, l'assessoria jurídica, AVEPA i la justícia alimentària global.

Seguim avançant.

veterinària 105

Edita: Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears (COVIB). **Direcció veterinària:** Jesús Martínez. **Direcció periodística:** Joan Sans (Dirkom). **Consell editorial:** Lluís Riera, Jorge Cañellas, Manuel Ruiz, Tomeu Martí i Iván Plasencia. **Fotografia:** Jaime Reina. **Maquetació:** G. Domenici. **Publicitat:** COVIB (Av. Comte de Sallent, 2, Principal A i B - Tel: 971 71 30 44/49). **Impressió:** Imprenta Mediterráneo. **Dipòsit legal:** PM-495-2013

El Comitè de Redacció recorda als col·laboradors de la revista que poden utilitzar tant el català com el castellà en l'elaboració dels seus articles. Veterinària no es fa responsable ni s'identifica amb les opinions que els seus col·laboradors expressen a través dels treballs publicats. Reservats tots els drets. Prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol informació gràfica o escrita per qualsevol mitjà sense el permís escrit del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

Formación continuada de urgencias neurológicas en Mallorca a cargo de Elsa Beltrán



La vocalía de Baleares de AVEPA organizó el pasado 10 de mayo una formación continuada sobre urgencias neurológicas con la ponente Elsa Beltrán. Licenciada en Veterinaria por la Universidad Cardenal Herrera CEU y diplomada por el Colegio Europeo de Neurología Veterinaria (ECVN) desde 2011, Beltrán ha desarrollado una sólida trayectoria internacional como especialista en neurología y neurocirugía tras completar internados en medicina general y neurología en la Universidad de Barcelona y el Animal

Health Trust (Reino Unido). Actualmente compagina su labor como docente en el Royal Veterinary College de Londres con la telemedicina (VETCT) y la formación continuada en neurología veterinaria (ESPEVET) en Baleares.

Ha sido presidenta del Comité de Educación del ECVN (2015-2020), autora de numerosos artículos y capítulos de libro, y coeditora de la quinta edición del *Manual de Neurología Felina y Canina* de la BSAVA. En 2021 fue reconocida

como ponente del año por la WSAVA.

Durante la jornada formativa, abordó aspectos clave de la neurología veterinaria en el contexto de urgencias. El programa se centró en el valor diagnóstico del examen neurológico en la sala de urgencias, el manejo del paciente con convulsiones, el abordaje clínico del síndrome vestibular agudo y las mielopatías agudas, aportando herramientas prácticas para la actuación inmediata en casos neurológicos críticos.

El Congreso AVEPA-GTA 2025 alcanza cifras históricas de participación científica con más de 1.300 asistentes

El XXIV Congreso de Especialidades Veterinarias de AVEPA-GTA, celebrado los días 25 y 26 de abril en el Palacio de Congresos de Zaragoza, marcó un nuevo hito en la formación veterinaria especializada en España. Con 260 comunicaciones científicas pre-

sentadas de las cuales se aceptaron 204 (78%), el evento superó todas las ediciones anteriores, reflejando el compromiso creciente de la profesión con la excelencia clínica y la especialización.

Durante el Congreso GTA 2025, se celebraron

las pruebas de acreditación en diversas especialidades: Anestesia, Cirugía, Medicina Interna, Neurología, Oftalmología, Oncología y Medicina del Comportamiento.

En 2024, este proceso fue reconocido oficialmente por el Consejo General de Colegios Veterinarios de España, permitiendo obtener el Certificado OCV de Especialista en Pequeños Animales.

UN PROGRAMA CIENTÍFICO DE ALTO NIVEL

El congreso ofreció 144 conferencias impartidas por 64 ponentes nacionales e internacionales, abarcando 23 especialidades veterinarias. Entre los temas destacados estuvieron las últimas actualizaciones en cirugía torácica, manejo de urgencias, citología diagnóstica, medicina interna y avances en diagnóstico por imagen.

Un año más, el Congreso AVEPA-GTA contó con una exposición comercial en la que 50 empresas estuvieron presentes con stand propio en el Palacio de Congresos de Zaragoza, presentando las últimas novedades en diagnóstico, nutrición, farmacología, equipamiento clínico, tecnología y servicios para la práctica veterinaria de pequeños animales.



La AESAN organiza la jornada 'Cultura de Seguridad Alimentaria: de la teoría a la práctica'

La veterinaria mallorquina Rosa Maria Llull Cantallops participó en la mesa redonda de la jornada, celebrada el 7 de junio, en la que se pusieron de manifiesto los importantes desafíos que plantea la Cultura de Seguridad Alimentaria, tanto para los operadores como para el control oficial

Con motivo del día mundial de la inocuidad de los alimentos, el 7 de junio, la AESAN celebró la jornada "Cultura de Seguridad Alimentaria: de la teoría a la práctica" en la sede de la agencia, en la calle Alcalá y en directo por streaming.

Inauguró la jornada Andrés Barragán Urbiola, Presidente de AESAN y Secretario General de Consumo y Juego y la clausuró Ana López-Santacruz Serraller, Directora Ejecutiva de la AESAN.

Participaron como ponentes:

Lorena Solar de Frutos, Jefa de Servicio del Área de Gestión de riesgos biológicos, de la Subdirección General de Gestión de la Seguridad Alimentaria de la AESAN, que expuso con detalle los fundamentos y requisitos legales de la Cultura de Seguridad Alimentaria (CSA).

Cristina Fernández Burgallo, componente del grupo de trabajo sobre Cultura de Seguridad Alimentaria de Jefes de Agencias Europeas de Seguridad Alimentaria, representando a la Autoridad de Seguridad Alimentaria de Irlanda (FSAI). Describió el sistema Irlandés para promocionar la CSA de acuerdo al tamaño y tipo de empresa, los desafíos para su implantación, casos prácticos y las actuaciones del grupo de trabajo de jefes de agencias europeas.

En la mesa redonda de debate, Sofía Gómez Cuenca, de la asociación FEDEPESCA, representando a los operadores económicos de establecimientos alimentarios minoristas; Elena Cañas Martínez, de CAMPOFRÍO, como representante de los operadores económicos de grandes industrias alimentarias, y Rosa María Llull Cantallops, jefa de la Sección de Control de Establecimientos Minoristas del Servicio de Seguridad Alimentaria Balear, representando a las autoridades componentes de control, y Paloma Sánchez Vázquez de Prada, de la Secretaría de Gestión de la Seguridad Alimentaria de la AESAN, como moderadora de la mesa redonda. En esta mesa se plantearon los desafíos y ventajas de implementar la CSA de acuerdo al tipo de empresa y la representante de el control oficial Balear expuso el sistema de control de la CSA planteado para grandes y pequeñas empresas, exponiendo la necesidad de armonizar los criterios con el resto de comunidades autónomas, con la colaboración de la AESAN.

>>> En conjunto todos los ponentes coincidieron en la dificultad que suponía para empresas y la autoridad de control el cambio disruptivo que implica este nuevo requisito normativo basado en el comportamiento de los profesionales del sector alimentario.



Xavier Pera Baldoma, como representante de la asociación AECOC, planteó su propuesta para promocionar la Cultura de Seguridad Alimentaria en la empresa alimentaria.

Lluís Rosés, expuso estrategias para favorecer el cambio en empresas alimentarias.

Y María Ángeles Martín Linares, de la consjería de Salud y Consumo, profundizó en el contexto y condicionantes de las empresas alimentarias y las autoridades de control para implementar y controlar la Cultura de Inocuidad Alimentaria.

En conjunto todos los ponentes coincidieron en la dificultad que suponía para empresas y la autoridad de control el cambio disruptivo que implica este nuevo requisito normativo basado en el comportamiento de los profesionales del sector alimentario. Pero también que la implementación de la CSA es imprescindible para garantizar la seguridad alimentaria. Y que deriva en la incorporación en los sistemas de gestión de seguridad alimentaria aspectos inherentes de los sistemas de control de la calidad empresarial, como son el liderazgo, el compromiso, la comunicación, el conocimiento y los recursos.

Para la implantación efectiva del requisito de la Cultura de Seguridad Alimentaria será fundamental la colaboración entre sector empresarial y autoridades de control, además de adoptar en sus propias organizaciones los principios propios de la gestión de la calidad, es decir, el liderazgo, el compromiso, la comunicación, el conocimiento y los recursos. Estos son elementos clave para garantizar la consecución el objetivo principal de empresas alimentarias y el Servicio de Seguridad Alimentaria balear, garantizar la seguridad alimentaria para ciudadanos y visitantes de nuestras islas.

Se puede acceder a una grabación de la sesión y se pueden descargar las presentaciones de los ponentes en el siguiente enlace:

https://www.aesan.gob.es/AECOSAN/web/noticias_y_actualizaciones/noticias/2025/jornada_Cultura_Seguridad_Alimentaria.htm

L'Observatori de Corporacions Alimentàries: qui vigila el que mengem?



Vivim en un món on cada vegada és més difícil saber què hi ha realment darrere del que mengem. Etiquetes enganyoses, publicitat que idealitza el menjar industrial i pràctiques empresarials poc transparents s'han convertit en part del nostre dia a dia. Davant d'això, neix **l'Observatori de Corporacions Alimentàries (OCA)**, una eina de defensa col·lectiva per protegir el nostre dret a una alimentació saludable i justa.

QUÈ ÉS L'OCA?

L'OCA és una iniciativa **independent i col·laborativa**, impulsada per l'organització **Justícia Alimentària**. La seva funció principal és **vigilar les grans corporacions** que controlen el sistema alimentari a l'Estat espanyol i **denunciar les seves males pràctiques**. És, en definitiva, una veu crítica i necessària que actua com a contrapoder davant dels interessos de la gran agroindústria.

UNA MISSIÓ CLARA

L'OCA vol **posar noms i cognoms** a aquells que estan al darrere d'un sistema alimentari **explotador, injust i insostenible**. Aquest sistema està profundament afectat per crisis tan greus com la climàtica, l'energètica i la sanitària. El resultat? Uns **preus desorbitats dels aliments bàsics** i una inseguretat alimentària que no para de créixer.

QUÈ FA L'OCA?

L'Observatori publica **informes rigorosos** basats en estudis científics i periodístics. Aquests informes analitzen empreses i productes que generen sospites, i les conclusions es presenten en **infografies clares i divulgatives**, per arribar a tothom i influir en les polítiques, les empreses i el debat públic. Per a l'OCA, **tenir el plat ple no és suficient**: cal tenir també **pensament crític a taula**, i exigir responsabilitat a les grans empreses del sector alimentari.

TU TAMBÉ POTS SER OBSERVADORA

L'OCA posa a disposició de tothom una **bústia de denúncies**, oberta a qualsevol persona que vulgui alertar sobre possibles abusos o desequilibris en el sistema alimentari. Busquem **observadores anònimes o no**, que ens ajudin a detectar situacions irregulars i pràctiques poc ètiques. Si creus en un futur més just i sostenible, aquest és el teu espai.

ALGUNES INVESTIGACIONS DESTACADES

Mango a l'Axarquía (Màlaga):

Aquesta regió andalusa és la principal productora de mango de la UE. Es ven com el "paradís tropical d'Europa", però la realitat és molt més crua: **estrès hídric extrem, clima que es desertitza i extraccions il·legals d'aigua**, amb danys per valor de 10 milions d'euros segons la Guàrdia Civil.

L'etiqueta "artesà":

Molts productes es presenten com a "casolans", "tradicionals" o "naturals" per semblar més autèntics. Però sovint això **no vol dir res**, perquè no està regulat. En canvi, la paraula **"artesà" sí que té un significat legal** i només la poden usar productes certificats. Fer-la servir de manera incorrecta enganya el consumidor i perjudica la veritable artesanía alimentària.

L'OCA és la caixa de ressonància que l'agroindústria no vol que coneguis. Si vols saber què menges i qui hi ha al darrere, aquest és el teu lloc.

Més informació i denúncies a:
justiciaalimentaria/observatorio/

Els SANDACH i la seva gestió



Els subproductes animals no destinats a consum humà, d'ara endavant SANDACH, són tots aquells que estan definits com a tals per la normativa, així com aquells que són aptes per al consum però que, per decisió irreversible de l'operador, no es destinen a consum humà, per la qual cosa, a partir d'aquest moment, passaran a tractar-se com a SANDACH d'acord amb la normativa. Els SANDACH es poden trobar tant a les explotacions ramaderes com a altres establiments on es puguin generar cadàvers d'animals o restes d'aquests, però també en la indústria alimentària.

Els SANDACH estan regulats a nivell comunitari pel Reglament (CE) núm. 1069/2009 i pel Reglament 142/2011, que el desenvolupa. A nivell nacional, la normativa comunitària es desplega en el Reial decret 1528/2012.

Els SANDACH es classifiquen en funció del risc que representen: categories 1, 2 i 3. La categoria de més risc és la 1, i la de menor risc és la 3. Quan hi ha mescla de categories, aquests SANDACH es consideren tots de la categoria més restrictiva. En funció de la categoria a la qual pertanyin, tindran uns requeriments d'identificació i diferents possibles destinacions per a la seva gestió.

- Els SANDACH de categoria 1 són, per exemple, tots aquells cadàvers de remugants de més de 12 mesos (ja que contenen material específic de risc o MER); aquelles restes de MER extret durant el feinejat a l'escorxador; subproductes que continguin residus de tractaments il·legals o restes de substàncies mediambientals; cadàvers d'animals que contenen MER dels quals hi ha una sospita de la presència d'EET (encefalopatia espongiforme bovina) o s'han sacrificat durant les mesures d'eradicació o per haver donat positius d'aquestes; així com cadàvers d'animals salvatges amb signes de malalties transmissibles, d'animals de companyia, de circ i de zoo.

Poden destinar-se a una planta incineradora o co-incineradora, usar-se com a combustible, i per elaborar alguns productes derivats, com cosmètics, productes sanitaris i aliments o adobs destinats únicament a l'ús d'animals de pel·leteria.

En el cas que es tracti de cadàvers d'animals que no consisteixin en animals sospitosos, morts o sacrificats per mesures d'eradicació d'una EET, podran eliminar-se també en un abocador.

- Els SANDACH de categoria 2 són, per exemple, alguns cadàvers d'animals de granja que no continguin MER (gallines, èquids, porcíns, bovins i caprins de menys de 12 mesos); animals sacrificats en el marc d'eradicació d'alguna malaltia que no sigui una EET; subproductes animals que continguin cossos estranys o residus de contaminants o substàncies permeses que no sobrepassin uns determinats nivells; o fems i contingut del tub digestiu.

Aquests subproductes podrien destinar-se, a més de totes les plantes anteriorment esmentades per a la categoria 1, a plantes de biogàs i compostatge o a la fabricació d'adobs o esmenes de sòl orgànic.

- Els SANDACH de categoria 3 són, entre molts altres, cadàvers d'animals del gènere *Rodentia* i *Lagomorpha*, d'aquàtics i d'invertebrats terrestres; canals i parts d'animals aptes en la inspecció *ante mortem* que no s'hi destinen per motius comercials; teixit adipós d'animals aptes en la inspecció *ante mortem*; pells, cascs, plomes, banyes i pèl d'animals morts sense perill de tenir una malaltia transmissible; i restes d'animals vius com la llet crua, la sang, les placentes o la llana.

A més de tots els destins permesos per les categories 1 i 2, es podrien destinar a la fabricació de pinso per a animals de companyia, de granja i d'animals de pel·leteria, així com a l'alimentació d'animals de companyia amb aliments crus.

S'ha de tenir en compte que les destinacions esmentades dels SANDACH no només depenen de la categoria de procedència, sinó també del material en concret, i sempre s'han de seguir les normes establertes en la normativa per a cada cas.

Els transportistes, usuaris i gestors de SANDACH estan inscrits al Registre d'Establiments i Medis de Transport SANDACH (RES) i se'ls assigna un codi. Altres generadors de SANDACH també hi estan inscrits, però amb el seu codi REGA o Registre Sanitari, segons procedeixi: aquests són els escorxadors, les sales d'especejament i les explotacions que usen sèrum de llet per alimentar altres animals.

A l'hora de gestionar els SANDACH, les figures mencionades estan obligades a realitzar un document per via telemàtica en el Registre de Moviments SANDACH (RMS), d'acord amb el Reial decret 476/2014, de 13 de juny, pel qual es regula el Registre Nacional de Moviments de subproductes animals i productes derivats no destinats al consum humà, per tal de garantir-ne la traçabilitat i comprovar que no hi ha discrepàncies entre el material que s'envia en origen i el que arriba a destí –que serà el gestor SANDACH.

La normativa també estableix excepcions i usos especials d'eliminació dels SANDACH, dels quals es parlarà en el pròxim article, en què s'explicarà també de quina manera es gestionen els SANDACH a les Illes Balears.

Neus Gamundi Leyes

Tècnica Veterinària de la Secció VI
del Servei de Sanitat i Benestar Animal



Rafa de Juan Suau, l'equilibri al cor de Son Reus

Amb més de 25 anys de trajectòria a la 'clínica pública municipal de Palma', Rafa de Juan (Palma, 1970) és avui el director del Centre Sanitari Municipal de Protecció Animal de Son Reus. Ho és des de l'any passat, quan es jubilà el seu antecessor Pedro Morell. Però darrere aquest càrrec hi ha molt més: un veterinari de vocació, un professional de gestió serena i un home capaç de sostenir una estructura complexa amb un alt grau de pressió, sempre amb una mà esquerra admirable.

De petit, havia dit que volia ser pediatre, com el seu padri matern, el doctor Suau, que va ser el primer pediatre que va haver-hi a Mallorca. I, de fet, aquest camí mèdic ha continuat a la família: els seus dos fills, de 21 i 18 anys, estudien medicina a Madrid. Però la rebel·lia pròpia de l'adolescència i la passió pels animals, especialment pels cans, varen acabar per inclinar la balança cap a la veterinària.

Després d'estudiar fins a COU al Colle-

gi San Cayetano, amb la decisió presa, es matriculà en Veterinària a la Universitat de Saragossa, on, admet, va viure grans moments vitals que avui encara recorda: "Als anys 80 i principis dels 90 estudiar allà no era fàcil perquè hi havia una gran activitat i no sempre acadèmica, però l'experiència va ser molt enriquidora, perquè les situacions a les que t'enfrontaves i les obligacions que tenies t'acabaven obligant a madurar i a créixer com a persona", recorda. La carrera li va semblar dura, molt teòrica i centrada en animals de producció, però va trobar sentit a tot plegat quan va començar a fer pràctiques durant els estius amb Juan Carlos Talens i Pedro

Morell a Assistència Clínica Veterinària. "Els hi dec molt perquè em donaren una oportunitat que, a més, m'aclarí els possibles dubtes que pogués tenir sobre la carrera".

Una altra de les figures clau del seu camí va ser Pere Pujol, que, de la mà de Lluís Pomar, el va obrir les portes de Canis. Allà, on coincidí amb grans companys com Mercedes Gaitan i Lluís Riera, va romandre uns anys, primer durant l'estiu de final de carrera, i després com veterinari en formació, i va poder consolidar coneixements i experiència en clínica de petits animals. Però la fita més important arribaria un poc més tard, el 1998, quan fou contractat a Son Reus.

>>> Dec molt a Juan Carlos Talens i a Pedro Morell perquè em donaren una oportunitat a Assistència Clínica Veterinària que, a més, m'aclarí els possibles dubtes que pogués tenir sobre la carrera que havia triat.

gràcies a la voluntat de Pedro Morell de reformular el centre municipal d'animals. "Volia fer una volta a la canera, donar-li una dimensió més clínica, més sanitària i de suport als municipis. Era una oferta temptadora a la que no podia dir que no", recorda Rafa.

Durant 26 anys varen treballar colze a colze, en un centre que va viure una autèntica transformació: de simple canera municipal a centre sanitari de referència. Aquells anys foren durs, però també d'un aprenentatge constant. Amb pocs recursos tecnològics i una pressió enorme, varen posar en marxa serveis nous, convenis amb ajuntaments i un sistema d'adopció que va arribar a assolir les 2.800 adopcions anuals. A poc a poc, Son Reus deixava enrere l'estigma de "canera" per convertir-se en un centre de protecció animal. L'any 2002, l'Ajuntament de Palma signà convenis amb els municipis de Mallorca per convertir-se en el centre de recollida d'animals de tota l'illa. "Eren anys molt intensos, amb molta activitat i un moviment constant de cans abandonats o extraviats per amunt i per avall. L'any 2010 passaren per aquí 6.500 cans vius, el doble que a Madrid. També és veritat que ja hi havia una gran conscienciació social i les adopcions es dispararen. En un d'aquells anys va arribar a haver-hi 2.800 adopcions. Una gestió desmesurada per a dos veterinaris. Però teníem un pro-

>>> Tenim cans que duen més de 1.000 dies a la mateixa gàbia. La seva reinserció és pràcticament impossible per una qüestió d'agressivitat... i la llei ho complica tot encara més.

blema gran d'espai: 110 gàbies i, per exemple, en un dia podríem tenir 250 cans, amb els problemes que això podia generar", explica el veterinari. L'any 2011 es va donar per finalitzat el conveni amb els municipis.

Des del 2024, Rafa és el director del centre, càrrec que compagina amb la responsabilitat sobre plagues urbanes, colònies de moixos, inspecció de les galeries de cavalls, maltractament animal en general, i altres serveis municipals. "Ara faig molta més feina de gestió que de veterinari", reconeix. Tot i això, no perd el vincle amb els animals ni amb la clínica, especialment quan la pressió dels col·lectius animalistes o les noves normatives posen a prova la feina diària. Des de la direcció de Son Reus, i amb un equip reduït de tres veterinaris, segueix batallant per una gestió equilibrada, responsable i realista. "És un lloc molt sensible, que requereix molta mà es-

querra. I, malgrat tot, costa que es respecti el criteri clínic del veterinari. Però hi som", diu convençut. A més, continua formant-se, amb les diferents jornades formatives del COVIB o l'Administració i, recentment, fent un màster de plagues urbanes.

Una de les seves preocupacions actuals és la dificultat per donar sortida als animals amb problemes de conducta. "Tenim cans que duen més de 1.000 dies a la mateixa gàbia. N'hi ha una que només pot sortir amb una voluntària que ve cada dia. Són casos difícils, ja que la seva reinserció és pràcticament impossible per una qüestió d'agressivitat... i la llei ho complica tot encara més", lamenta.

Amb l'entrada en vigor de la Llei 7/2023 de Benestar Animal i del RD 666/2023 sobre medicaments veterinaris, Son Reus ha hagut d'adaptar els seus protocols. "Ens obliga a revisar moltes coses. Per exemple, amb els moixos de colònia fem vacunació, identificació, desparasitació i esterilització... però si no podem tornar-los a alliberar en 24 hores, tot es complica molt", explica Rafa. La gestió es torna, així, més feixuga, menys àgil, i en ocasions contrària al benestar animal.

Amb tot, manté la seva vocació, el respecte pels companys i la ferma convicció que el seu paper és garantir el servei públic. "El problema és quan les lleis les fan els buròcrates sense escoltar la veu dels manescals", resumeix amb un somriure crític però conciliador.

Finalment, demanat pel conveni (a la vista) entre l'Ajuntament i el COVIB per a les noves funcionalitats del RIACIB i la gestió de les colònies felines, veu una passa més en la bona direcció. Una eina útil per als municipis i una via per millorar la tasca de control i benestar animal.

Persona familiar i propera, Rafa de Juan valora molt el temps compartit amb els seus. Ara, amb els seus dos fills estudiant medicina a Madrid, ell i la seva dona —funcionària de la Sindicatura de Comptes— afronten una etapa un tant desconeguda a casa. Per desconnectar, li agrada sortir a caminar, fer rutes en bicicleta o anar al gimnàs, i sempre que pot, organitza algun viatge per canviar d'aires. Tot i així, la seva tasca com a director de Son Reus és absorbent: moltes hores de feina, també des de casa i amb el telèfon sempre actiu, i una pressió constant que gestiona amb serenitat i vocació.



Moltíssimes gràcies per tot, Tomeu!

El president honorífic del COVIB, Tomeu Anguera Sansó, morí el passat mes de maig als 89 anys d'edat després de tota una vida dedicada a la veterinària i al servei públic



El 8 de maig, a l'edat de 89 anys, va morir Bartomeu Anguera Sansó, president honorífic del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears i figura clau en la història de la professió a les Illes. El seu traspàs causà una gran commoció entre els qui varen tenir la sort de conèixer-lo i entre tots aquells que, al llarg dels anys, reberen l'empremta d'una trajectòria marcada per la vocació, la responsabilitat i la fermesa de criteri.

Natural de Palma (1935) i llicenciat en Veterinària per la Universitat de Saragossa, Anguera va dedicar tota la seva vida a la sanitat animal i a la gestió pública del sector ramader. Fou cap provincial

de Producció Animal, director de l'Institut de Biologia Animal (Ibabsa), cap de servei de Ramaderia i vicepresident del Consejo General de Colegios Veterinarios de España. Després de la seva jubilació, l'any 2005, va continuar col·laborant activament en projectes d'investigació, amb una especial dedicació a la recuperació de la memòria històrica del col·lectiu veterinari.

Va presidir el COVIB durant 25 anys, des d'on va impulsar una transformació profunda de la institució i la va convertir en un referent col·legial i científic. També va exercir com a president de la Reial Acadèmia de Medicina de les Illes Balears, re-





flectint el reconeixement transversal de la seva figura i l'autoritat del seu pensament.

El president del COVIB, Ramon Garcia, expressà públicament el seu condol i l'admiració que sentia per ell: "Tomeu Anguera ha estat una referència per a tota la professió, tant professional com personalment. Amb una inquietud infinita i una disposició constant, sempre es podia comptar amb ell. Va canviar la concepció col·legial de la veterinària i modernitzà el COVIB. La seva figura perdurà com a exemple de compromís, entrega i visió."

Des del COVIB es fa extensiu el condol a la seva família i a totes les persones que l'estimaven, i es reivindica la seva memòria com una part fonamental de la història de la veterinària balear.



OPINIÓ

La darrera amb Tomeu Anguera

És impossible saber quan veurem una persona per darrera vegada i ser plenament conscients d'aquesta situació única. És part de la màgia de la vida. I també de la seva implacabilitat. I, per això, quan aquesta persona ja no hi és, arriben els laments. Tan humans, tan nostres, tan imperfectes. "Li hauria d'haver dit...", "hauria d'haver aprofitat per...". Però ja no pot ser.

Tomeu Anguera duia uns mesos intentant quedar amb en Jaime Reina, el seu fotògraf de capçalera, i amb jo per darrera vegada. Ens teníem una gran estima personal, forjada al llarg dels darrers vint anys després de coincidir en el plànol professional treballant per al Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears, d'on era president honorífic després d'haver-lo dirigit durant un quart de segle. Però no va poder ser. Ell sabia perfectament que seria la darrera. Nosaltres ho podíem intuir. Però, encara així, vàrem ser incapaços de trobar un moment, els dos, per passar a cercar-lo per ca seva, a Cala Gamba, dur-lo a un restaurant, i fer una darrera xerradeta existencial. Una darrera lliçó de vida.

Avui en Tomeu ja no hi és i em ve al cap la primera entrevista que li vaig fer, l'any 2005, amb motiu de la seva jubilació. Record que me meravellà amb el seu tracte proper i exquisit i que m'impactaren el seu nivell intel·lectual i la seva trajectòria professional. El que més em cridà l'atenció, però, va ser com s'interessà per mi i em va fer sentir tan bé quan era ell el protagonista... i així ens férem amics. Des de llavors, coincidírem en multitud d'actes col·legials on, sempre, el mestre, el fotògraf i el periodista, trobàvem el moment per comentar una situació o fer broma d'una altra.

Durant els darrers anys, les seves compareixences públiques s'anaren espessint per motius de salut, però sempre ens feia il·lusió veure'ns. A finals de l'any passat, li va dir a Jaime que ens havíem de veure els tres i anar a dinar plegats. Amb la certesa de que seria la darrera. I ho deixà en les nostres mans. L'únic error que va cometre amb nosaltres. Per això en Jaime i jo som tan humans, tan nostres, tan imperfectes. No com el Tomeu que coneguérem.

Descansa en pau, mestre!

J.S.

B Sabadell

Professional

Cuenta
Online
Sabadell
Autónomo PRO

La cuenta
corriente
menos
corriente

24h. 365 días.

Sí, soy Autónomo.

Indicador de riesgo aplicable a todas las cuentas.

1/6

Este número es indicativo del riesgo del producto, siendo 1/6 indicativo de menor riesgo y 6/6 de mayor riesgo.

Banco de Sabadell, S.A. se encuentra adherido al Fondo Español de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito. La cantidad máxima garantizada actualmente por el mencionado fondo es de 100.000€ por depositante.



PUBLICIDAD

Haz una pausa y consigue hasta 620 € en un año

2 % TAE¹

Saldo máximo 20.000 €. Hasta 400 €

+120 €

al año de tu cuota de
autónomos domiciliada²

**0 comisiones,
0 condiciones**

Y además... por pertenecer a tu colectivo profesional con convenio firmado en Banco Sabadell **te bonificamos el 100% de la cuota de colegiado³** del primer año, siempre que la tengas domiciliada en la Cuenta Online Sabadell Autónomo PRO.

Hasta un máximo de

100 €

Oferta exclusiva para nuevos clientes

Date de alta ahora desde el móvil.

Escanea este QR o entra en
sab.to/351509-es



1. Sin comisiones de administración ni mantenimiento. Rentabilidad indefinida que puede variar según condiciones de mercado. Ahora, rentabilidad anual del **2 % TAE** hasta 20.000 € de saldo medio conjunto de la Cuenta Online Sabadell Autónomo PRO y de las Cuentas de Ahorro Sabadell de los titulares vinculados a la misma. **Ejemplo representativo de remuneración en un año calculado para un saldo medio mensual conjunto de 20.000 €: 2 % TIN anual, 2,018 % TAE, 400 € de intereses liquidados en un año. Liquidación mensual y abono en la Cuenta Online Sabadell Autónomo PRO el día 15 del mes siguiente (o primer día hábil anterior).**

2. Abono de 30€/trimestre por dar de alta una Cuenta Online Sabadell Autónomo PRO con finalidad empresarial y mantener domiciliada la cuota de autónomos durante ese período (se incluye también a trabajadores por cuenta propia bajo el Sistema Especial para Trabajadores por Cuenta Propia Agrarios y trabajadores por cuenta propia bajo el Régimen Especial de Trabajadores del Mar). El abono se liquidará dentro de los 15 primeros días tras el vencimiento del trimestre y estará sujeto a la legislación fiscal vigente.

3. La bonificación se realizará un único año para cuotas domiciliadas durante los 12 primeros meses, contando como primer mes el de la apertura de la cuenta. El pago se realizará en cuenta el mes siguiente de los 12 primeros meses. El incentivo estará sujeto a la retención fiscal vigente.

El COVIB publica una guía pionera sobre el uso y la gestión del medicamento veterinario

El Manual del Medicamento Veterinario, de 199 páginas, es fruto de tres años de trabajo conjunto con la administración y pretende reforzar la seguridad jurídica y facilitar la labor clínica diaria de los profesionales

En mayo de 2025, el COVIB remitió a todos sus colegiados y colegiadas el Manual del Medicamento Veterinario, una guía de referencia sobre el uso, la prescripción y la gestión de medicamentos en la práctica clínica. Con 199 páginas y un enfoque práctico, el documento ha sido elaborada con el fin de servir de apoyo ante el contexto normativo especialmente complejo que atraviesa la profesión.

El manual es fruto de más de tres años de trabajo, iniciado tras las primeras inspecciones realizadas en clínicas veterinarias por parte de la Dirección General de Prestaciones, Farmacia y Consumo. En respuesta, el COVIB puso en marcha un grupo de trabajo técnico y estableció un canal de comunicación con la administración para clarificar criterios e impulsar soluciones a los problemas detectados en la aplicación de la normativa.

El documento aborda los principales aspectos legales vinculados a la prescripción de medicamentos, incluyendo el Reglamento (UE) 2019/6 y el Real Decreto 666/2023. Se explican los tipos de prescripción (ordinaria y excepcional), los requisitos de las recetas, la clasificación de antibióticos por niveles de riesgo y las obligaciones en torno al botiquín veterinario y a la trazabilidad de los medicamentos.

La guía dedica un espacio específico a los sistemas electrónicos de control como PRESVET y PRESCRIVET, e incorpora ejemplos



reales y recomendaciones clínicas para facilitar el cumplimiento normativo con seguridad jurídica y sanitaria.

El manual ha sido elaborado por el equipo técnico del COVIB i se actualizará cuando sea necesario. A pesar de no tener carácter normativo, se considera un recurso clave para reforzar la seguridad jurídica del profesional y mejorar la calidad asistencial en el ámbito veterinario.



Reunión entre el COVIB y la Dirección General de Agricultura para abordar el impacto del RD 666/2023

A mediados de mayo el COVIB mantuvo una reunión con el director general de Agricultura, Ganadería y Desarrollo Rural del Govern Balear, Fernando Fernández, para analizar la situación generada tras la entrada en vigor del Real Decreto 666/2023. Durante el encuentro, el presidente del COVIB, Ramon García, acompañado por la vocal Marta Cárdenas y la técnica veterinaria Susana Giménez, trasladó la preocupación del colectivo ante una normativa que está dificultando la práctica clínica diaria de los profesionales veterinarios. La reunión transcurrió en un clima de buena sintonía y coincidencia de criterios, y concluyó con el compromiso común de seguir trabajando por una regulación más eficiente, realista y adaptada a la realidad del sector.

¿Brecha para la esperanza veterinaria?

Una enmienda parlamentaria, aprobada el 19 de junio en el Congreso, permite por primera vez la cesión de medicamentos veterinarios sin riesgo de sanción



El pasado 19 de junio, la Comisión de Sanidad del Congreso de los Diputados aprobó el Proyecto de Ley de creación de la Agencia Estatal de Salud Pública, que ahora continúa su tramitación en el Senado. Entre las novedades más relevantes del texto se encuentra una enmienda transaccional —aprobada por un solo voto de diferencia— que introduce un cambio clave para la profesión veterinaria: las clínicas podrán realizar la cesión de medicamentos en dosis fraccionadas y adaptadas a cada paciente sin riesgo de sanción, una práctica habitual hasta ahora penalizada por la normativa vigente.

La enmienda supone un avance sustancial en el reconocimiento del criterio clínico del veterinario y su autonomía profesional. Además, obliga al Gobierno a abrir un proceso de diálogo formal con la profesión en un plazo máximo de seis meses, mediante la creación de una subcomisión específica en el seno de la Comisión de Sanidad.

REUNIÓN CON LA MINISTRA DE SANIDAD

Este cambio legislativo llega en un contexto de creciente movilización de la profesión. En los últimos meses, el colectivo veterinario ha intensificado su actividad institucional a nivel estatal y autonómico. La Organización Colegial Veterinaria (OCV) ya ha sido recibida por la ministra de Sanidad, Mónica García, quien se interesó por las principales demandas del sector, entre ellas la necesidad de una regulación adaptada a la realidad clínica. En paralelo, la OCV ha anunciado que impulsará una Iniciativa Legislativa Popular para modificar la actual normativa del medicamento veterinario, para lo cual será necesario reunir al menos 500.000 firmas.

También en Baleares se han producido avances impor-

tantes. El pasado 29 de mayo, el COVIB mantuvo una reunión con la Dirección General de Farmacia y el área de Inspección, en la que se compartió información relevante obtenida durante los últimos tres años a través de inspecciones a mayoristas, distribuidores minoristas y botiquines veterinarios. Esta información resulta clave para comprender la situación actual del sector y mejorar la trazabilidad del medicamento veterinario. Durante la reunión, el COVIB volvió a insistir en las dificultades reales a las que se enfrentan los profesionales en su práctica diaria, especialmente en lo relativo al acceso y disponibilidad de medicamentos.

Otras acciones destacadas en este sentido fueron la intervención del presidente del COVIB, Ramon García, en el Consell de Salut del 30 de abril; la aprobación unánime, el 13 de mayo, de una Proposición No de Ley en el Parlament de las Illes Balears que reclama revisar el RD 666/2023 y establecer una mesa de diálogo con los profesionales; y su comparecencia el pasado 11 de junio ante la Comisión de Salud del Parlament para exponer la situación desde una perspectiva autonómica. Estas y otras acciones realizadas por el COVIB desde enero, así como la estrategia seguida o los cambios establecidos, fueron explicados y detallados a los colegiados baleares por los miembros de la junta en el transcurso de una reunión informativa que sirvió además para escuchar y pulsar la opinión del colegiado.

UN CAMINO DIFÍCIL, PERO CON SEÑALES DE ESPERANZA

El proceso vivido hasta ahora ha sido complejo, exigente y a menudo frustrante. Pero también ha puesto de manifiesto que el colectivo está más vivo que nunca: comprometido, unido y dispuesto a defender su labor clínica y sus valores profesionales. Esta primera apertura legislativa —el reconocimiento de la cesión de medicamentos sin sanción— puede ser un punto de inflexión. Un cambio que, si se consolida con diálogo, trabajo riguroso y voluntad política, puede marcar el inicio de una nueva etapa para la veterinaria. Los próximos meses serán decisivos para transformar en hechos los avances que la profesión lleva tanto tiempo reivindicando.





Palma se tiñe de azul en defensa de la veterinaria y de la salud animal

Unas 400 personas, entre profesionales veterinarios, familias y ciudadanos comprometidos, se concentraron el domingo 8 de junio en la plaza de España de Palma para reclamar una regulación del medicamento veterinario más justa, realista y adaptada a la práctica clínica. Con pañuelos azules al cuello —símbolo de la protesta—, los asistentes quisieron alzar la voz frente a una normativa que, según denuncian, dificulta el trabajo diario de los veterinarios y pone en riesgo el acceso de los animales a tratamientos seguros y eficaces. La movilización, impulsada a nivel nacional, se llevó a cabo ese fin de semana en decenas de ciudades y poblaciones de todo el país.

Convocada por CEVE Balears y respaldada por el Col·legi, la concentración fue el último gran acto reivindicativo del primer semestre del año. El presidente de CEVE Balears, Andreu Oliver, y el del COVIB, Ramon García, fueron los encargados de leer un manifiesto que también se difundió simultáneamente en otras ciudades de España, en el marco de una jornada estatal de protesta.

Uno de los mensajes clave fue que esta lucha no es solo profesional, sino también social. La ciudadanía -recordaron- también se ve afectada por una regulación que limita la labor clínica y burocratiza en exceso el ejercicio veterinario. Durante la concentra-



ción, se recogieron firmas para promover una Iniciativa Legislativa Popular que permita modificar el Real Decreto 666/2023, en lo que ya se vislumbra como un movimiento amplio y transversal en defensa del bienestar animal y la salud pública.



DATAMARS
Pet

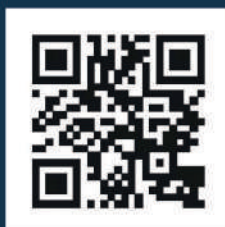


DATAMARS
Pet

Lideres de Mercado
Sinónimo de calidad

Todos nuestros productos de identificación animal son 100% Fabricados en España

Visita nuestra Web



 967 52 01 87

 619 627 087

atencioncliente@datamars.com

www.pet.datamars.es

Los primeros ayuntamientos de Baleares firman convenios con el COVIB para mejorar la gestión del registro municipal de animales

El COVIB ha iniciado la firma de los primeros convenios de colaboración con ayuntamientos de las islas para facilitar la gestión municipal del censo de animales de compañía y de las colonias felinas a través del RIACIB, con sus nuevas funcionalidades. Entre los primeros consistorios que han suscrito el acuerdo se encuentran Calvià, Marratxí, Sencelles, Lloseta y Santa Margalida, en Mallorca, y Es Castell, en Menorca.

Gracias a estos convenios, los ayuntamientos acceden a un sistema modernizado que les permite consultar censos en tiempo real, gestionar licencias y realizar un seguimiento más eficaz de animales abandonados o sin propietario registrado. Además, disponen de un módulo específico para la gestión de colonias felinas, que permite identificar y registrar animales, controlar su vacunación y esterilización, así como conocer en todo momento quién es el responsable veterinario y el cuidador asignado a cada colonia.

El sistema se enmarca en el convenio que el COVIB firmó en octubre de 2024 con la Conselleria de Agricultura, Pesca y Medio Natural del Govern de les Illes Balears. Su objetivo es unificar y mejorar las herramientas de gestión pública del bienestar animal a través de soluciones tecnológicas compartidas entre administraciones.



El acceso a estas funcionalidades implica una contraprestación económica anual por parte de los ayuntamientos, ajustada al tamaño del municipio, así como una tarifa simbólica por microchip en el caso de los gatos de colonia. Los precios han sido aprobados por la Comisión de Seguimiento del convenio marco con el Govern.



Avanzando en la distribución de productos y servicios veterinarios



nuzoa.com

Reemergència del virus de la llengua blava (BTV-4) a les Illes Balears el 2021: diagnòstic laboratorial, caracterització genètica i avaluació experimental

Aquest article resumeix una recent publicació del passat febrer a la revista científica *Microorganismes* (2025, 13, 411). Aborda específicament el brot de Llengua Blava del serotip 4 esdevingut a les Illes Balears el 2021, després de 16 anys sense presència oficial del virus. La publicació coincideix amb les actuacions contra el darrer brot de Llengua Blava (BTV-8) aparegut el 4 de setembre de 2024 a les illes, pocs mesos després de declarar-les lliures del serotip 4. L'article, realitzat pel LCV d'Algete, en col·laboració amb el CISA-INIA, CSIC, Subdirecció General de Sanitat i Higiene Animal i Tractabilitat (MAPA), TRAGSATEC, i el Laboratori de Sanitat Animal (LSA) d'IRFAP de la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Medi Natural de les Illes Balears, estudia les troballes clíniques, diagnòstiques i epidemiològiques associades al brot, la caracterització genètica del virus i els resultats d'un experiment d'infecció en ovelles.

ANTECEDENTS

L'entrada de diversos serotips de BTV a la regió mediterrània des de l'any 1998 (BTV-1, -2, -4, -9, -16), han evidenciat una transformació de la dinàmica epidemiològica del virus, que inclou l'aparició de brots als països del nord (BTV-8, Països Baixos, 2006). Des d'aquell any, Espanya ha enregistrar múltiples episodis amb diversos serotips. L'any 2000, es va detectar BTV-2 a Balears, erradicat el 2003. A partir del 2003, BTV-4 es detecta a les Illes Balears i es propaga

per la península, Marroc i Portugal. Més endavant van arribar BTV-1 (2007), BTV-8 (2008) i recentment BTV-3 des del nord d'Europa.

BROT DE 2021 A BALEARS

El 15 de juny del 2021, el Laboratori Nacional de Referència (LNR) per a llengua blava va confirmar una mostra positiva de vaca sentinella de Pollença detectada per ELISA pel LSA d'IRFAP, dins el marc del programa oficial de vigilància de Llengua Blava. Les setmanes següents, es van confirmar múltiples focus clínics en ramats ovins, expandint-se ràpidament per Mallorca. A l'octubre, el virus havia arribat a Eivissa i Menorca. En total, es van detectar 283 explotacions afectades (276, 6 i 1, respectivament), principalment ovines. Les taxes de morbiditat van ser del 4,7% en ovins (1,5% de mortalitat), del 5% en bovins (sense mortalitat) i de l'11% a l'única explotació caprina afectada (4,8% de mortalitat). Es va establir una zona restringida a tot l'arxipèlag i es va implementar un programa de vacunació massiva amb vacuna inactivada BLUEVAC BTV-4. Cap a finals de novembre, el brot va ser contingut. No es van reportar nous casos el 2022 ni el 2023, declarant-se la regió lliure de la malaltia el gener del 2024.

MATERIAL I MÈTODES

Consultar a *Microorganismes* (2025, 13, 411).



Signos clínicos observados en animales infectados por BTV-4 durante el brote en las Islas Balears en 2021. Imágenes tomadas durante el brote y acilitadas por los Servicios Veterinarios Oficiales de las Islas Balears.

- (a):** posición ortopneica, edema facial, secreción nasal serosa;
- (b):** posición ortopneica, ptialismo con espuma en la boca y secreción nasal;
- (c):** congestión de la mucosa oral, úlceras y encías inflamadas;
- (d):** glositis y secreción nasal serosa;
- (e):** secreción nasal;
- (f):** edema facial y submandibular, secreción nasal serosa;
- (g):** mucosas hiperémicas en la zona periocular y del hocico, secreción nasal serosa, edema facial y submandibular;
- (h):** ptialismo;
- (i):** edema facial y submandibular.



DIAGNÒSTIC LABORATORIAL DEL BROU

Es varen remetre al LNR un total de 427 sèrums i 777 mostres de sang de 280 explotacions afectades (274 ovines, 4 bovines i 2 caprines) de les illes. A més, es varen analitzar 62 mostres d'ovelles vacunades de zones no afectades als 32 i 62 dies post vacunació. El 98% dels animals rRT-PCR positius van ser seropositius a ELISA. També es van detectar anticossos davant de BTV-4 al 75% dels animals infectats i al 39% dels no infectats. Un total de 558 mostres de sang varen ser positives mitjançant rRT-PCR específica (grup GS, segment 10). Posteriorment, aquestes foren tipificades amb mètodes rRT-PCR específics de serotip (TS). Les primeres 192 mostres van ser analitzades amb el mètode específic per a BTV-4 de la Mediterrània occidental (w.med) i amb un protocol estàndard que permetia detectar variants balcàniques. El mètode w.med va mostrar menys sensibilitat, i resultats inconclusos en un 40% dels casos.

4.1 Seqüenciació del virus

Es van aïllar i seqüenciar parcialment els segments 2 (VP2), 5 (NS1) i 10 (NS3) del genoma viral. L'aïllat BTV-4 SPA (BAL) 2021 va mostrar més del 99,7 % de similitud amb un cep detectat a Còrsega el 2021 (BTV-4/21-03), i alta identitat amb altres soques mediterrànies i balcàniques.

4.2 Signes clínics observats en el brot

Es varen donar principalment en ovins: disnea, secreció nasal serosa, ptialisme, glositis, hipertèrmia, apatia, blefaritis, congestió de les mucoses oral i periocular, úlceres a la boca i edema facial i submandibular. En ramat boví i caprí els signes clínics varen ser lleus quan es van mostrar, amb hiper salivació i edema facial.

4.3 Infecció experimental en ovelles

Es va dissenyar un experiment amb 12 ovelles mestisses per avaluar la virulència del brot. Cinc animals van ser inoculats amb el BTV-4 Balears (Grup 2), i cinc més amb un BTV-4 balcànic àmpliament distribuït (Grup 1). Els animals foren estudiats cada dia, se'ls va treure sang i sèrum cada 2-3 dies, i varen ser sacrificats de forma seqüencial per a l'estudi de lesions. Aquestes mostres van ser analitzades per RT-PCR GS, i Elisa i VN respectivament.

4.3.1 Investigació de signes clíniques i lesions macroscòpiques

Els signes clínics van ser lleus o moderats, similars entre tots dos grups: mucoses hiperèmiques, febre ($>40^{\circ}\text{C}$), secreció nasal, dispnea, edema facial i submandibular. En quant les lesions observables, varen ser les típiques de BTV, amb hiperèmia gingival, congestió pulmonar, vessament pericardí i hemorràgies en músculs cardíacs. La melsa i els ganglis limfàtics van presentar augments de mida i signes d'inflamació. També es van identificar troballes poc documentades anteriorment, com a presència de virus en fetge i ronyó.

4.3.2 Càrrega viral i tropisme tissular

L'ARN viral va ser detectable en sang des del dia 3 post-inoculació, assolint el seu màxim entre els dies 5 i 7, i en mostres de teixits entre els 10 i 12 dpi. La RNAèmia es va mantenir fins al final de l'assaig (39 dpi), com és habitual amb BTV. El genoma viral es va detectar en tots els teixits, particularment a la melsa, on també es va aconseguir l'aïllament del virus. Aquestes troballes reforcen la capacitat pantropa del virus.

4.3.3 Resposta immune

La seroconversió per ELISA i VNT (Virus Neutralització) va passar a partir del dia 7 post-inoculació, assolint nivells màxims entre els dies 10 i 13. No hi va haver diferències significatives entre els grups.

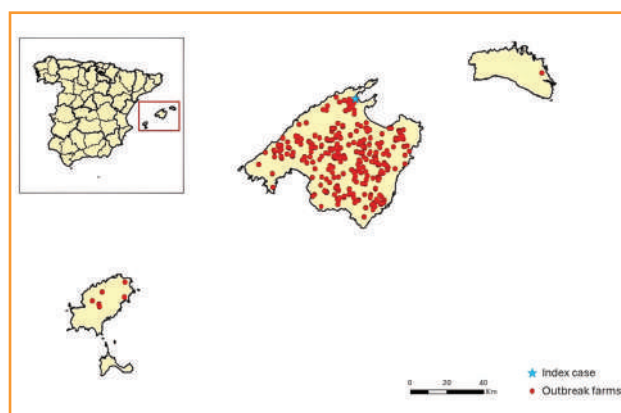
DISCUSSIÓ

El brot de BTV-4 a les Illes Balears posa de manifest la capacitat del virus per reemergir en zones que es consideraven lliures, especialment quan es donen condicions climàtiques favorables i hi ha presència de vectors competents com *Culicoides imicola* i *C. obsoletus*. La població ovina, que portava anys sense exposició al virus, era altament susceptible, fet que va afavorir una propagació ràpida i intensa. El diagnòstic laboratorial va jugar un paper fonamental: la detecció primerenca a través de bovins sentinella va permetre activar mesures abans que la malaltia es generalitzés entre els ovins. L'ús conjunt de tècniques serològiques i moleculars va facilitar una identificació precisa del serotip, tot i que es va detectar una limitació en el protocol molecular inicial per a BTV-4, fet que evidencia la necessitat d'adaptar constantment les eines diagnòstiques a les noves variants.

A nivell genètic, el virus BTV-4 SPA (BAL) 2021 va mostrar una elevada similitud amb ceps procedents dels Balcans i de Còrsega. Aquesta troballa reforça la importància de la seqüenciació completa dels genomes i de la col·laboració internacional per anticipar i frenar futures incursions víriques. Pel que fa als estudis experimentals, els ceps analitzats van mostrar una virulència moderada en ovelles. Tot i això, la curta durada de la virèmia contrasta amb la gran capacitat de disseminació observada sobre el terreny, fet que indica que altres espècies, com els bovins, que presenten virèmies més prolongades, podrien tenir un paper rellevant en la transmissió. Finalment, es destaca que la detecció d'ARN viral en teixits com el fetge o el ronyó, a més de la melsa, obre noves possibilitats per al diagnòstic post-mortem.

CONCLUSIONS

La reemergència del BTV-4 a les Illes Balears el 2021 demostra la vulnerabilitat de les regions lliures de malaltia davant la introducció de nous ceps virals, amb una ràpida propagació interinsular afectant sobre tot a ovins. La ràpida actuació mitjançant diagnòstic, control sanitari i vacunació, va ser efectiva per frenar el brot fins l'aparició d'un nou serotip. La caracterització genètica del cep BTV-4 SPA (BAL) 2021 indica la seva pertinença a un llinatge mediterrani-balcànic amb capacitat de disseminació i patogenicitat rellevants, concretament de l'illa de Còrsega 2021. L'estudi experimental a ovelles, va demostrar que el cep de les Balears pot produir malaltia clínica comparable a altres ceps coneguts. Els mètodes diagnòstics emprats, especialment l'ús de rRT-PCR i ELISA, van ser fonamentals per a la detecció i la contenció del brot. L'experiència reforça la importància de la vigilància activa, la validació contínua dels mètodes diagnòstics i la cooperació internacional davant de malalties vectorials transfrontereres com la Llengua Blava.



Celebrada la setena edició del Congrés Veterinari d'Eivissa

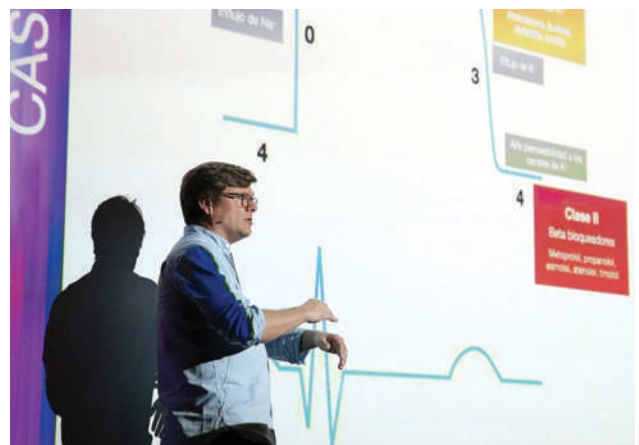
Dedicat a la medicina intensiva, la cardiologia i l'anestesiologia veterinària, comptà amb l'assistència d'uns 40 congressistes i la col·laboració d'onze laboratoris



Els passats dies 8 i 9 de maig va tenir lloc la setena edició del Congrés Veterinari d'Eivissa, que estrenà emplaçament a l'Auditori del Caló de s'Oli, a Sant Josep de sa Talaia. Unes 40 persones han repetit enguany com a assistents fidelíssims i la cita ha comptat amb la col·laboració d'11 laboratoris, a més del COVIB, Boehringer i el Laboratori PETIA, aquests en el cas del precongrés que va tenir lloc el dia anterior, amb l'abordatge de temes clau com la dirofilariosi canina i felina, de la mà de J. Alberto Montoya; i la leishmaniosi, a càrrec de la doctora en Veterinària Guadalupe Miró.

Al llarg del Congrés es va aprofundir en diversos aspectes pràctics de la medicina intensiva, la cardiologia i l'anestesiologia veterinària. El dijous 8, després de la inauguració oficial, arribaren una

>>> Al llarg del Congrés, que enguany canvià d'emplaçament i se celebrà a Sant Josep de sa Talaia, es va aprofundir en diversos aspectes pràctics de la medicina intensiva, la cardiologia i l'anestesiologia veterinària.



sèrie de ponències centrades en el valor clínic de l'exploració física. Jordi López va oferir una mirada des de la cardiologia, mentre que Miki Cabezas abordà la valoració preanestèsica. Lluís Bosch explicà com les tècniques d'ecografia ràpida (POCUS) poden ajudar a detectar alteracions greus en pacients crítics i a iniciar tractaments d'urgència.

>>> El COVIB, Boehringer i el Laboratori PETIA patrocinaran el precongrés que va tenir lloc el dia anterior, amb l'abordatge de temes com la dirofilariosi canina i felina.



Durant l'horabaixa, es parlà sobre la tos i la seva relació amb la patologia cardíaca, l'abordatge anestèsic en pacients amb cardiopaties, i les estratègies per garantir una òptima oxigenació en situacions límit. El dia es va cloure amb una sessió conjunta de casos clínics reals abordats des de la visió combinada del cardiòleg i l'intensivista, aportant un enfocament complet i multidisciplinari.

El divendres 9 va començar amb una introducció a l'aritmologia i a la lectura de l'EKG, amb l'objectiu de perdre la por a aquesta eina diagnòstica. Posteriorment, s'analitzaren els protocols de maneig d'arítmies durant l'anestèsia i el seu impacte clínic. La jornada es completà amb dues ponències sobre els darrers avanços en medicina intensiva i cardiologia intervencionista adaptades a clínics no especialistes, i es tancà amb una reflexió sobre l'estat actual i el futur de l'anestesiologia i el tractament del dolor, tant agut com crònic.

Les sessions es complementaren amb espais de networking, pauses refrigeri i un dinar de germanor. El congrés finalitzà amb un gran sopar festiu, on quatre grups de música en directe completaren una clausura vibrant. Amb un format reduït i participatiu, les sessions varen fomentar la proximitat entre ponents i assistents, convertint el congrés en una experiència enriquidora per a tots els participants.

BREVES

Los veterinarios, con acceso a la formación especializada en ciencias de la salud

El Ministerio de Sanidad ha aprobado la creación de dos nuevas especialidades en Ciencias de la Salud, Genética Médica, especialidad con acceso restringido y exclusivo a esta profesión, y Genética de Laboratorio, especialidad multidisciplinar, abierta a titulados en Medicina, Farmacia, Biología, Química y Veterinaria. De este modo, se permite al fin que la veterinaria pueda incorporarse a órganos colegiados del Sistema Nacional de Salud, una noticia de gran calado y que ha sido recibida de buen grado por todo el sector.

Dos candidatos para presidir la OCV

Álvaro Mateos Amann, presidente del Colegio de Veterinarios de Bizkaia, y Gonzalo Moreno del Val, presidente del Colegio de Veterinarios de Alicante, competirán por la presidencia de la Organización Colegial Veterinaria (OCV), que ha convocado elecciones para el 26 de julio, en la sede nacional de la entidad en Madrid. Ambos candidatos cuentan con una amplia trayectoria en sus respectivos colegios provinciales y concurren con el objetivo de liderar la nueva etapa de la institución.





VetsCiutadella

*Voleu que els vostres col·legues coneguin com i on feis feina? Si estau interessats en que la vostra clínica surti a la revista **veterinària**, no heu de fer res més que posar-vos en contacte amb el Col·legi mitjançant la pàgina web www.covib.org*

El 2015, a Ciutadella, va néixer una nova clínica veterinària que, amb els anys, s'ha guanyat la confiança i estima dels seus veïnats. Al capdavant de Vetsciutadella hi trobam tres professionals: Clara Mayans, Pedro Salord i Agustí Mercadal. Són l'ànima d'un projecte compartit que, com reconeix la mateixa Clara, "fa molt i alhora fa poc que vàrem començar... el temps vola quan tens feina i t'hi impliqueres de veritat".

La clínica, situada al carrer Sant Antoni Maria Claret, es troba en una zona molt transitada i popular de Ciutadella, amb dificultats per aparcar, però sempre amb les sales plenes. Des del primer dia, els seus responsables van veure que el projecte funcionaria. "Ens vàrem conèixer un poc per casualitat, però molt aviat vàrem fer pinya. Vàrem cercar molts de locals i finalment vàrem saber que aquest es llogava. Ens va convèncer", explica Clara.

L'octubre de 2015 inauguraren el centre, després d'un procés intens de compaginació amb altres feines i d'adaptació al ritme frenètic que la demanda els imposà des del primer dia. "Al principi no teníem cites, fèiem feina a deshora, i ràpidament ens vàrem veure desbordats. Record que la nostra primera veterinària contractada, na Asun, ens va amenaçar de partir si no ens organitzàvem!", diu Clara rient. Des d'aleshores, la professional valenciana s'ha convertit en una peça clau de l'equip.

Amb el temps, la plantilla s'ha anat consolidant. El 2017 s'incorpora Maria com a estudiant en pràctiques i, un any després, passa a formar part de l'equip fix. També s'hi sumaren altres professionals en moments puntuals, com durant la baixa maternal de la pròpia Clara, el 2016. Ara mateix, a més dels socis, hi fan feina tres veterinàries fixes (Raquel Marquès, Carla Blanco i Blanca de la Hoz),



FITXA

Nom: Clínica Veterinària VetsCiutadella.

Titulars: Clara Mayans, Pedro Salord i Agustí Mercadal.

Adreça: Sant Antoni Maria Claret, 25, Ciutadella.

Obert des de: Octubre de 2015.

Equip humà: Sis veterinaris i dues ATV's.

Especialitats: Medicina general de cans i moixos. També fa urgències telefòniques les 24 hores.

Equipament: Equips de bioquímica, hemograma, ecografia, microscopi, radiografia digital, tonometria, equip d'anestèsia, etc.



dues ATV's (Maria Casasnovas i Magdalena Femenias) i col·laboren amb estudiants en pràctiques, que aporten nova energia i coneixements.

Vetsciutadella s'ha consolidat com una clínica de barri i de proximitat, però amb una càrrega assistencial considerable, ja que a Ciutadella hi viuen prop de 30.000 habitants. "Som una clínica modesta, amb dues consultes, una petita

sala d'hospitalització, quiròfan, sala de rajos i equip d'ecografia, però tenim molta feina i la clientela és fidel. Fer feina aquí és molt gratificant", diu Clara.

L'ampliació ha estat una idea recurrent. "És el pas lògic, però no tenim local disponible. Hem pensat en el polígon, però els preus són alts. De moment, feim torns i compaginam la feina amb la clínica de Ferreries, que varem obrir en plena pandèmia perquè no hi havia cap altre centre i calia cobrir aquella zona", afegeix.

Pel que fa a l'activitat clínica, el centre ofereix atenció general durant tot l'any i assumeix urgències telefòniques les 24 hores del dia, de dilluns a divendres. "Feim medicina interna, preventiva, cirurgia de teixits tous... però no fem trauma-



tologia ni intervencions molt complexes. Les derivam a Maó o a Palma, perquè consideram que és important no assumir riscos innecessaris", puntualitza Clara.

L'estacionalitat no afecta gaire el volum de feina, encara que sí que es noten pics d'urgències a l'estiu o en temporades específiques, com la d'erugues processionàries. A més, la clínica col·labora amb protectores de Ciutadella i Maó, especialment per a l'esterilització de moixos, una tasca que s'ha intensificat amb l'entrada en vigor de la nova Llei de Benestar Animal.

La implicació amb el territori i amb la comunitat és una de les senyes d'identitat de Vetsciutadella. Els seus professionals mantenen una relació propera amb els clients i cerquen, sempre que és possible, donar una atenció personalitzada i propera. Aquesta filosofia, combinada amb una atenció mèdica de qualitat, ha fet que la clínica hagi esdevingut un referent a la zona.

La mirada cap al futur passa per seguir millorant. "Tenim equipament nou, com el bioquímic, hematologia o l'ecò-



graf que hem adquirit recentment, però també som conscients que, després de gairebé deu anys, hem de renovar material i pensar en com créixer. Sabem que el projecte té recorregut, però volem fer-ho amb seny i sense perdre l'essència", conclou Clara.

Vetsciutadella és un bon exemple de com una clínica de proximitat pot convertir-se, a força de feina i vocació, en una peça clau per al benestar animal i per a la salut pública de Menorca. Una dècada de dedicació i compromís pels animals i per la professió.

Fallece un paciente en Valencia por rabia tras ser mordido por un perro en Marruecos

Un hombre ha fallecido recientemente en la Comunitat Valenciana a causa de la rabia, después de haber sido mordido por un perro durante un viaje a Marruecos. El caso, confirmado por las autoridades sanitarias, es el primero registrado en España en más de una década, y ha vuelto a poner el foco en la importancia de la prevención, la vacunación y la atención médica inmediata ante posibles exposiciones.

Según los datos facilitados por las autoridades sanitarias de la Comunitat Valenciana, el paciente, de unos 40 años, no habría iniciado el tratamiento postexposición tras regresar a España, lo que favoreció el desarrollo de la enfermedad, que tiene una tasa de mortalidad cercana al 100 % una vez aparecen los síntomas clínicos. La Conselleria ha activado los protocolos establecidos, incluidos el rastreo de contactos estrechos y la profilaxis a personas potencialmente expuestas.

La rabia es una enfermedad vírica zoonótica que afecta al sistema nervioso central. Se transmite principalmente a través de la saliva de animales infectados, siendo los perros el principal vector en el 99 % de los casos en humanos. Una vez se manifiestan los síntomas —como fiebre, alteraciones neurológicas, confusión, parálisis o hidrofobia—, el desenlace suele ser irreversible.

VACUNACIÓN Y PREVENCIÓN: SITUACIÓN EN ESPAÑA

En España, la vacunación contra la rabia en animales de compañía no es obligatoria en todo el territorio, ya que su exigencia varía

por comunidades autónomas. Actualmente, regiones como Andalucía, Madrid, Castilla-La Mancha, Murcia, Extremadura o Castilla y León mantienen la obligatoriedad, mientras que, en otras, como Cataluña o Galicia, no lo es.

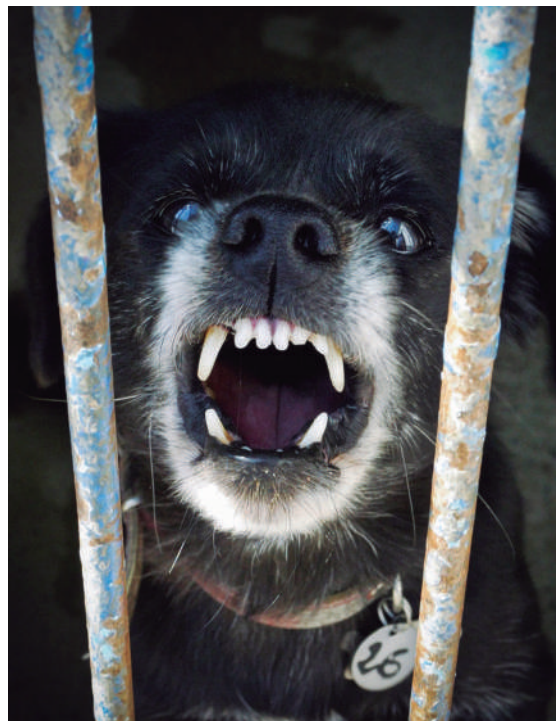
Aun así, las autoridades sanitarias recomiendan la vacunación anual o trianual, según el protocolo de cada comunidad, como medida preventiva fundamental. En el caso de viajar a países con rabia endémica, se insiste en extremar las precauciones y acudir de forma inmediata a un centro sanitario ante cualquier contacto sospechoso.

RECOMENDACIONES DE LA OMS

La Organización Mundial de la Salud (OMS) mantiene activa su estrategia «Zero by 30», cuyo objetivo es eliminar las muertes humanas por rabia transmitida por perros antes del año 2030. Para ello, se apuesta por un enfoque basado en «Una sola salud» y en la colaboración multisectorial.

Entre las principales líneas de acción, la OMS destaca mejorar el acceso a vacunas humanas y caninas contra la rabia; fortalecer los sistemas de vigilancia y notificación, especialmente en zonas rurales y fronterizas; fomentar planes nacionales de erradicación, con asesoramiento técnico y capacitación del personal sanitario y veterinario; y promover la cooperación internacional mediante la iniciativa «Unidos contra la Rabia», impulsada junto a la FAO y la OMSA (Organización Mundial de Sanidad Animal).

La rabia continúa siendo una amenaza



en muchas partes del mundo, con unas 59.000 muertes humanas estimadas cada año, la mayoría de ellas en Asia y África. Aunque en Europa su presencia es residual, los casos importados como el ocurrido recientemente demuestran que la vigilancia y la prevención siguen siendo esenciales. La vacunación sistemática de animales y la actuación inmediata tras una exposición son claves para evitar tragedias como esta.



Novedades sobre la reclamación de honorarios vía judicial

Siempre ha sido un motivo de preocupación de los colegiados del COVIB la reclamación de los honorarios impagados por parte de algunos de sus clientes. Por ello hemos dedicado algún artículo, publicado en la revista colegial, a explicar el procedimiento más adecuado para la reclamación judicial de dichos honorarios, que no es otro que el **PROCEDIMIENTO MONITORIO**.

Así, en la revista correspondiente al tercer trimestre de 2024, número 102, explicábamos sucintamente el procedimiento monitorio. Nos remitimos al artículo.

En él ya advertíamos de la conveniencia de intentar una reclamación extrajudicial previa a la interposición de la demanda monitoria (por burofax, correo electrónico, etc.). Pues bien, lo que antes era una recomendación por nuestra parte, ahora se ha transformado en una obligación, de tal manera que si con la papeleta de la demanda monitoria no se presenta un justificante de haber intentado llegar a un acuerdo, a una solución entre las partes para el pago de la deuda, **la demanda monitoria no será aceptada por el juzgado**.

En efecto, el pasado 3 de abril de 2025, entró en vigor la **Ley Orgánica 1/2025, de 2 de enero, de medidas en materia de eficiencia del Servicio Público de Justicia** que, entre otros muchos aspectos, establece unos mecanismos con los que se pretende resolver los conflictos que puedan existir entre las partes sin necesidad de tener que acudir a los tribunales. Con estos mecanismos lo que la nueva Ley hace es obligar a las partes para que busquen juntas una solución que satisfaga sus correspondientes intereses. Este mecanismo es aplicable a la gran mayoría de asuntos que buscan la solución en los juzgados y, por tanto, aplicable a las reclamaciones de facturas por la prestación de servicios profesionales que es lo que hoy nos ocupa.

Estos medios o mecanismos son los denominados **MEDIOS ADECUADOS DE SOLUCIÓN DE CONTROVERSIAS (MASC)** pudiendo servirse de la intervención de un tercero neutral que facilite el entendimiento entre las partes, o bien directamente entre las partes, que entendemos sería lo más adecuado en el caso de los colegiados al tratarse, en general, de sumas o importes que no compensarían en ningún caso los honorarios por la intervención de terceras personas.

Se trata pues de que, con carácter previo a la presentación de cualquier demanda ante los juzgados, se haya intentado una actividad negociadora con la otra parte, a la que se pretende demandar, con la intención de llegar a una solución extrajudicial, ya sea por sí mismas o a través de terceras personas neutrales.

Eso no significa que haya que llegar a un acuerdo en todo caso, la Ley no obliga a que se llegue a un acuerdo, sino que se invite a hacerlo y que se produzca una negociación y lo que debe hacerse es acreditar que se ha intentado ya que en caso contrario la demanda no será admitida.

Para poder interponer la demanda monitoria, debe respetarse un plazo mínimo de espera de 30 días naturales, desde que la otra parte reciba la invitación o solicitud inicial de negociación para llegar a un acuerdo y si en ese plazo la otra parte no responde a la invitación o no se mantuviera la primera reunión o contacto para un acuerdo, ya se podrá interponer la demanda monitoria.

La negociación podrá llevarse a cabo por medios telemáticos, videoconferencias, etc., siempre que quede garantizada la identidad de los intervinientes.

Continúa la Ley indicando que para acreditar que se ha intentado esa actividad negociadora previa y cumplir así el requisito de

procedibilidad de la demanda, ese intento deberá ser recogido documentalmente, lo que se cumplirá mediante cualquier documento firmado por ambas partes en el que se deje constancia de la identidad de las mismas, la fecha, el objeto de la controversia, la fecha de la reunión o reuniones mantenidas, en su caso, y la declaración responsable de que las dos partes han intervenido de buena fe en el proceso.

En el supuesto de que no haya habido respuesta por la parte contraria, podrá acreditarse el intento de negociación mediante cualquier documento que pruebe que la otra parte ha recibido la solicitud o invitación para negociar o, en su caso, la propuesta, en qué fecha, y que ha podido acceder a su contenido íntegro y si no ha habido respuesta tras 30 días naturales ya podrá presentarse la demanda.

Este es un breve resumen de los MASC. No podemos extendernos más si bien la materia es compleja, tanto que esta reforma ha producido un verdadero terremoto entre los profesionales del Derecho, siendo las opiniones en favor y en contra numerosas. Lo cierto es que, de inicio, y en los procedimientos en que no es precisa la intervención de profesionales (abogados y procuradores) según nuestro entender, es una nueva cortapisa.

No obstante, no debe cundir el desánimo, en absoluto, ya que para los supuestos habituales de reclamación de facturas por importes que tienen cabida en el procedimiento monitorio lo esencial, con lo que deben quedarse, es que antes de interponer la papeleta/demanda deben remitir un burofax o una comunicación al cliente deudor, que deje constancia del envío, de su contenido y de su recepción, donde se indique la cantidad reclamada y el concepto, invitando al deudor a entablar conversaciones para negociar el importe o el plazo o la liquidación del pago de la deuda. Tras ello, pueden suceder varias cosas:

- Que la comunicación (recomendable burofax) no sea recepcionada por el deudor (voluntaria o involuntariamente), en tal caso es recomendable intentarlo nuevamente por otro medio (por ejemplo, correo electrónico), y debe bastar acreditar que se ha intentado la comunicación. A los 30 días naturales se podrá interponer la demanda.
- Que la comunicación haya sido recibida por el deudor pero que no conteste en ningún sentido a la misma, en tal caso debe esperarse el plazo de 30 días naturales indicado anteriormente.
- Si hay respuesta y no se está llegando a ningún acuerdo, se podrá interponer la demanda en el plazo de tres meses desde que se ha producido la primera reunión sin que se haya conseguido acuerdo alguno o bien cualquiera de las partes se dirige a la otra dando por finalizadas las negociaciones dejando constancia escrita de ello.

En todo caso las partes deberán guardar secreto y confidencialidad sobre las negociaciones, sólo deberán acreditar que o se han intentado o se han celebrado, pero no se podrán aportar los términos de las negociaciones.

Esperamos que con esta información no hayamos creado un mayor desánimo a los colegiados a la hora de reclamar lo que les corresponde por la prestación de sus servicios, sino todo lo contrario, advertir de ciertos requisitos que ahora son imprescindibles para poder exigir sus derechos económicos y que no se detengan ante posibles cortapisas a la hora de reclamar lo que les corresponde.

En todo caso, nos encontramos a su disposición para aclarar cualquier cuestión que se suscite.

**PRESENTADO POR LA RIBERA VETERINARIS - IVC EVIDENCIA****Manuel Ruiz, Amparo Ortuñez, Jaime Montes, Carlos Sánchez y Sonia Trobisch**

Hembra de raza maltés, castrada, de 14 años de edad con dolor oral, halitosis intensa, sialorrea, hiporexia y estornudo crónico. Intervenido para la esterilización y dos higienes dentales previas (la última hace tres meses) que no han resuelto el problema. Vive en piso con terraza, con otros 2 perros y se alimenta con dieta seca digestiva baja en grasas.

A la exploración física general, no hay signos de enfermedad sistémica. En la boca: fractura no complicada de corona 104, falta de algunos incisivos, abundante cálculo dental, gingivitis grado 3 con múltiples focos de recesión gingival y dehiscencia, y grandes áreas de mucosa inflamadas (mucositis) y dos úlceras palatinas, así como labiales en zona maxilar derecha y en la lengua en zona mandibular derecha, también una úlcera de contacto entre mucosa labial y el 308, lesiones también conocidas como kissing ulcers.

¿Cuál serían los siguientes pasos a seguir y tu diagnóstico diferencial más probable a la vista de las lesiones observadas?

Se propone analítica prequirúrgica y radiografías dentales bajo anestesia de todos dientes que muestran enfermedad periodontal avanzada con pérdida de hueso alveolar y furcación grado $\frac{3}{4}$.

cas clínic. resolució

La inflamación severa oral no es una condición infrecuente en perros aunque la asociemos mentalmente más a gatos. Si hay presencia de lesiones ulcerativas en la boca, nuestro diagnóstico diferencial debería incluir:

1. Enfermedades propias de la boca como son la estomatitis ulcerativa crónica canina (CCUS), la estomatitis eosinofílica y la granulomatosis de Wegener.
2. Enfermedades inmuno mediadas de la piel que pueden manifestarse en la cavidad oral, como son el pénfigo vulgar o la enfermedad bullosa subepidérmica, que suelen comenzar con lesiones tipo vesículas o bulla que rápidamente evolucionan a erosiones y úlceras que podrían confundirse con una CCUS.
3. Enfermedades sistémicas con mucositis secundaria a enfermedades sistémicas como la uremia y enfermedades infecciosas (leishmania), lesiones por contacto con tóxicos, reacción adversa a medicamentos, lesiones traumáticas (autotraumatismo, quemaduras...) estomatitis asociada a quimio o radioterapia, otras enfermedades autoinmunes (pénfigo, lupus...) y linfoma epiteliotrófico de células.

En nuestra paciente la sospecha inicial fue una estomatitis ulcerativa crónica canina (CCUS) y a falta de otros signos de enfermedad, y por la enfermedad periodontal avanzada en muchos de los dientes, se decidió una exodoncia cerrada de todos los dientes.

Post quirúrgico se administró: Amoxicilina clavulánico 10 días, meloxicam 7 días y buprenorfina oral 3 días, y de forma tópica

gel con clorhexidina al 0,12% a administrar 2 veces al día.

Se recomendó dieta blanda al menos 14 días. La evolución de la paciente fue excelente. La CCUS es una inflamación espontánea de la mucosa oral con presencia de úlceras, se sospecha que tiene un origen inmunomediado y afecta a razas como maltés, cocker, CKC, Labrador o Galgos.

Los perros con CCUS muchas veces tiene enfermedad periodontal concurrente

por lo que se ha planteado la hipótesis de que la placa bacteriana sea el origen de ambas patologías. Aún así, aunque estén relacionadas, son enfermedades distintas, si bien la enfermedad periodontal es rica en linfocitos B, las lesiones de la CCUS son ricas en células T.

Si bien la biopsia quirúrgica es necesaria para confirmar el diagnóstico, el diagnóstico clínico es posible en base a la historia clínica y la sintomatología.



COL-LEGIACIÓ

ALTES

1234 - Alejandro Ocete Expósito

Des de l'1 de març de 2025

217 - Juan Llull Grimalt

Des de l'1 d'abril de 2025

1235 - Ariana Tur Martín

Des de l'1 d'abril de 2025

1448 - Julieta González Bourgie

Des de l'1 d'abril de 2025

1449 - Juan Luis Sevilla Borrella

Des de l'1 d'abril de 2025

1107 - Claudia Ellen Scheu

Des de l'1 d'abril de 2025

1450 - Inés Vilajoana Ricón

Des de l'1 de maig de 2025

1451 - Joana Maria Alcover Gomila

Des de l'1 de maig de 2025

1452 - Carla Franch Riera

Des de l'1 de maig de 2025

1453 - Chiara Fei

Des de l'1 de maig de 2025

1454 - Catalina Laura Vidal Orell

Des de l'1 de maig de 2025

1455 - Isabel Jofre Suau

Des de l'1 de juny de 2025

1456 - Lucas Esequiel Cavallieri

Des de l'1 de juny de 2025

BAIXES

1405 - Sandra Cuevas Corella

Des del 20 d'abril de 2025

1215 - Arantxa González Vázquez

Des del 30 d'abril de 2025

1406 - Óscar Muñoz Rabadán

Des del 9 de maig de 2025

1421 - Carolina Malco Rullán

Des del 13 de maig de 2025

1134 - M^a Teresa De La Puerta Ferriol

Des del 14 de maig de 2025

782 - Sofia Sánchez Oliveira

Des del 30 de juny de 2025

JUBILATS

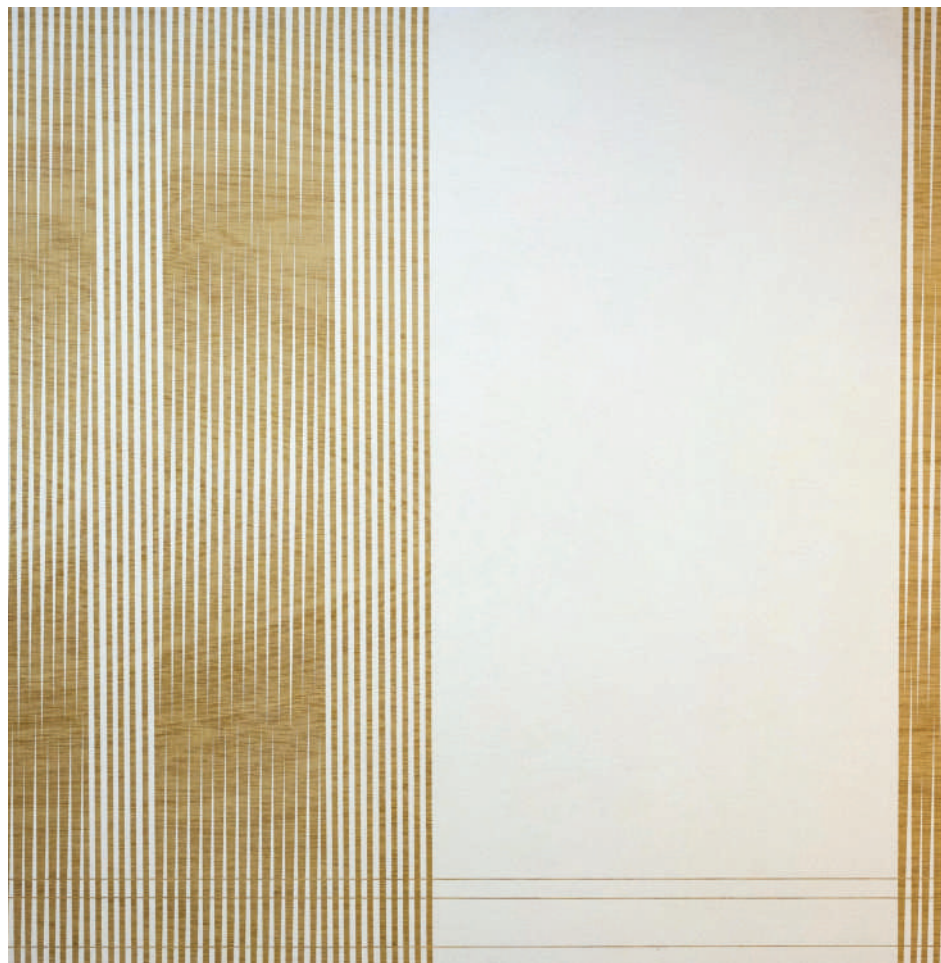
219 - Pedro Pujol Bernat

CENTRES VETERINARIS

ACTUALITZACIÓ
AL NOU REGLAMENT**Clínica Veterinaria Vila Veterinaria CB**

C/ Joan Planells, 11 baixos 2 – Eivissa

Directores facultatives:

Marta Mari Colomar,**Inés Ribas Ribas**

Una obra de l'artista Estefanía Serrano, exposada al COVIB durant el segon trimestre

Durant aquest segon trimestre de 2025, el Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears ha cedit el seu espai expositiu a una peça de l'artista Estefanía Serrano (València, 1992), com a part del seu compromís per acostar la cultura i l'art contemporani al col·lectiu veterinari.

La peça forma part d'un projecte que l'autora ha desenvolupat en els darrers anys, centrat en la relació entre línia i pla, i en com aquests elements dialoguen amb l'espai, l'equilibri i la percepció visual. Serrano proposa una pintura que es mou entre el gest, l'arquitectura i l'abstracció, amb una clara voluntat d'establir una connexió emocional i conceptual amb l'espectador.

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València, Estefanía Serrano ha protagonitzat exposicions individuals a espais com la Galeria Cuatro o la sala d'art d'El Corte Inglés València, i ha participat en projectes col·lectius a institucions com el Centre del Carme de Cultura Contemporània o la Fundació CB de Badajoz, entre d'altres. Ha estat guardonada amb el Premi Artista Jove Manolo Valdés i ha obtingut una menció d'honor al Premi Nacional de Pintura Juan Francés.

ART AL COVIB

GLOBAL-IDENT™

XS 1.4

¿Quien es el próximo?

Yo!

Yo!

Yo!



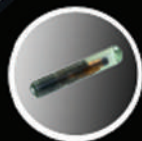
STANDARD
ISO
11784

STANDARD
ISO
11785

STANDARD
ISO
11135-1

STANDARD
ISO
11607

MICROCHIP PARA LOS ANIMALES MÁS PEQUEÑOS



- **Aguja mas fina y afilada.**
Excelente penetración cutánea.
- **inyector Ergonomico.**
Fácil manejo y aplicación.
- **Esterilización médica.**
De acuerdo a los estandares ISO 11135-1& 11607



azasa

Pioneros en sistemas de trazabilidad y bienestar animal.



AZASA - Plaza de Santa Catalina de los Donados, 2 28013 MADRID TELÉF.: 915 481 806 www.azasa.es